Як хочеться покинути себе,
Свої гризоти, спогади, бажання...
На березі морському знаходять діти
Камінчики блискучі – може, я
Знайду собі де-небудь іншу вдачу
І стану інший – безтурботний, владний,
Привабливий, упевнений в собі.
Або купатись буду – і приплине
До ніг мені щербата горошинка.
Я проковтну її та й стану враз
Рибалкою в південнім місті. Буду
Свій човен мати, неводи плести,
На теплім морі ночувати часто,
Вертатися, коли в волоссі хмар
Горять рожеві уплітки, а потім,
Коло стола в маленькій кухні сівши,
Дивитися, як мати чистить рибу
І як луска, спорснувши з-під ножа,
До пальчиків пошерхлих прилипає.